

BORSSZEM JANKÓ

SZERKESZTIK: MOLNÁR JENŐ és BÉR DEZSÓ

ELŐFIZETÉSI ÁR MAGYARORSZÁGON:

Egész évre . . . . . 600 korona

Félévre . . . . . 325 "

Negyedévre . . . . . 180 "

Telefon: Szerkesztőség és kiadóhivatal 138—05

Megjelenik minden vasárnap

Szerkesztőség
és
kiadóhivatal
Teréz-körút 5

Bethlen és az ő szárnyai

— Fiaim, csak támogassatok! Nagyon, de ne agyon!

Fordított munka

Az országban kint aratnak,
Csépelnek az Országházban;
Van bő része a garatnak
Sok gazban, kevés kalászbán.
Kaszát, a fényesre fentet,
Fényesebb nyelv elsápassztja:
Vágja a munkás a rendet
S a jogrendet a kigazda.

A búza bő magot perget,
Szócséplésnek magva sovány;
Ott pacsirta énekelget,
Itt az „Elnémult csalogány“.
Csetlenek keresztül-kasul
S botlanak kasul-keresztül:
Búza-kereszt csak sokasul,
Gond keresztje csak nehezbül.

Itt fönn agyba-főbe sujtják
Egymást vörösek és zöldek,
Hogy fujták-e vagy nem fujták:
„Föl, ti rabjai a földnek!“
S míg ott lenn a földnek rabja
Izzadtan a kaszát feni,
Itt addig a honnak apja
Gyógyírral a hazát keni.

S mind nagyobb a handabanda
S mind messzibb az igazságtól:
Fene rossz kis részes-banda
Telt vóna e kigazdákból.
Előbb csépel, mintsem arat,
Előbb öröl, mintsem feltölt;
Észnél előbb jár a garat,
Semmivel sok időt eltölt.

Jobb lett vón' a kaszanyélnél
Végesvégig megmaradni,
Ott bizonytal nem henyélnél,
Ha a többi kezd aratni.
S bár világgá nem bocsátná
Hired-neved lapok száza:
De, biz' isten, hasznát látná
Az ország s az Országháza.

(jazig)

Bethleni talmudmagyarázat

Iván próféta újból szólott az ő híveihez a sörnek a házában, És kinyilatkoztatá, hogy miként az istennyila, úgy csapand ő le ismét Izrael fiaira. És szóla:

— Parancsokat fogok adni az én fiaimnak, akik elpusztították vala Izsákot és Ábrahámot, hogy vezessék ki fajrokonait az országból. És elpusztítom mind a filiszter seftelőket és miként Sámson a számár állkapoccsal, úgy én a saját állkapocssal verem őket agyon.

És jöve a talmudmagyarázó, aki megszületett Bethlenben és szóla:

— Nem úgy értette azt Iván próféta, mert ha úgy értette volna, mint ahogy mindenki érti, akkor a jogrend ellen vétett volna, már pedig ő kinyilatkoztatá a zsidókat csipkedő bokorban, hogy ő a rendetlen jogrend híve. Már pedig a virágnak megtiltani nem lehet, kiki a maga szerencséje Kovácsa, azelőtt Kohnja, vak vezet Világ-talan destruktívot, magyar szabad, német szabad, zsidó nem szabad, tétovázás előtt hozza rendbe, kérik nem kihajolni, a padlóra köpni tilos, de a kohnszolídációra nem.

A folyosón

Kállay Tamáshoz odalép egy kíváncsi újságíró.

— Képviselő uram, — tudakolja — te is hiszel a pénzügyminiszter szakmai zsenialitásában?

Kállay az ő finoman gúnyos mosolyával ríposztoz:

— En Tamás vagyok... Rossz Kállayhoz fordultál, barátom!

Csalánba nem üt...

Dávid. — Mondd nekem Dolfikám, te nem félsz, hogy mióta Héjjas istennyilának csapott föl, most a nyáron többször fog becsapni a Rombach-utcába a mennykő?

Dolfi. — Nézd, Dávidkám, nem kell félni, csak csinálj úgy, mint én. A Héjjas egy nagy keresztény úr, az beképzelteti magának, hogy ő istennyila. De én?... Én egy szegény zsidó vagyok, én csak annyit képezlek be magamnak, hogy csalán vagyok.

A fele se kék...

Kedves Borsszem Jankó! A t. Ház valamelyik minapi ülésén Csontos Imre bácsi ezt a zamatosat kurjantotta közbe:

— Sok zsidó van az országban, a fele se kék.

Ha szabad tudakolnom: miért fáj Csontos bácsinak, hogy a zsidóknak a fele se kék? Vagy talán minden zsidót meg kéne verni? Mert akkor nemcsak a fele lesz kék. Tisztelettel egy kékre kikészített fehér, akit vörösnek néztek a zöldek.

Sztrájkhír

....A borbélysegédek egy része ma megkezdte a sztrájkot. A többi még haboz...

Kedves Borsszem Jankó!

Némelyik lap csodálkozik azon, hogy Tisza Istvánnak még mindig nincs utcája Budapesten. Pedig nincs semmi csodálkozni való! Wolff őfajmagyarsága, mint mindenki tudja, élő emberről nem enged utcát elnevezni. Tisza István pedig örökké él. Addig nem lesz utcája?... Tisztelettel egy falusi.

Patkányirtás idején

- Azért Pest mégsem lehet súlyedő hajó.
- Miért gondolod?
- Mert, sajnos, nem menekülnek a patkányok.

Régi dal új változatban

A virágnak megtiltani nem lehet:
Hogy ne nyilatkozzon egyre zöldek.
Mikor minden ébred a gyűléseken,
A zsidóra rikítani kénytelen.

Kedves Borsszem Jankó!

Én már előre tudom, hogy a volt belügyminiszterek adott esetben mivel fognak majd védekezni. Azal, hogy: lelki kényszerből nem cselekedtek. Tisztelettel (Br).

Megtért magyarok gyónása

Bűnös vétkek közt megtanultuk,
Hogy népeknek intó a multuk,
És hogyha abból nem tanulnak:
Csak átkát érzik minden ujnak.

Megtanított a magunk kára:
A kéz nem ütni van: munkára!
Ott, hol dühöng a felelőtlen:
Közös a sír a tetetőkben.

S minden új sírnak új halottja
Nem a saját sebet zokogja.
A nemzet örök életének
Sebe a néma seb, legények!

Hol nem erős a felelősség,
A gyöngesége nagy erősség
Parancsostó istennyiláknak,
Akik mindenbe belevágnak:

Ezt megtanultuk. S már elég volt,
Istennyilátlan, derűs égbolt:
Az kell nekünk, s bízunk az Urba...
Eddig másképp volt. Nostra culpa.

Selymessy Gáspár

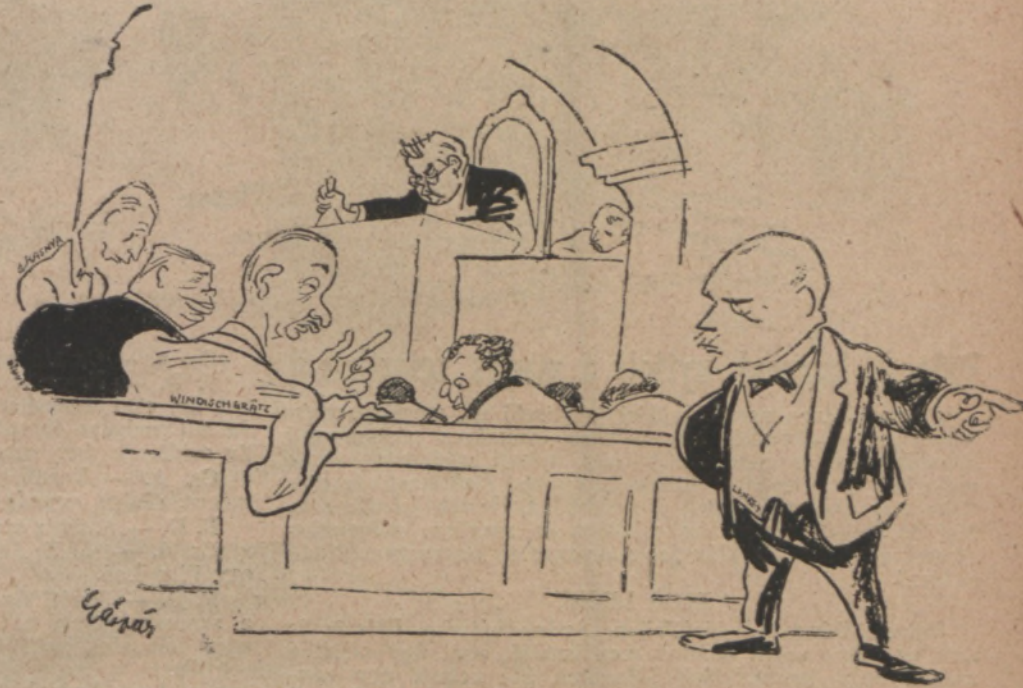
Borbélynál

— De rég tetszett nálunk lenni!...
Nagyon kinőtt a szakálla, Borbulya úr.
— Hja, amióta annyira emelkedik
a borbélytarifa, azóta a szakállban is
hossz van.

„Perirat“

A patkányokra rossz reggel virrad:
A falon megjelent a „Perirat“.
Mit a város fővegyésze irat, [szer-ir ad.
Mert patkányvészt csak ily gyógy-
A patkányanya gyermekét sirat,
A patkányatyja nem nemz több fiat,
Ellenkezőleg: ügyvédet hivat
S megfölbbevez lesz a Perirat.

Lenkey Gusztáv és Windischgrätz

Az új nemzetgyűlésből kimaradt képviselők közül sokan bejárnak a t. Házba (Istenem, ha már kijárni nem tudnak, legalább bejárnak) és az újságírók karzatán telepednek le. A napokban is Windischgrätz Lajos herceg, Andaházy-Kasnya Béla és Dinich Vidor üldögéltek egymás mellett. Feltűnt a hírlapíróknak, hogy mindhármán erősen fixirozzák az elnöklő Huszár Károlyt.

Lenkey Gusztáv szerkesztő, a népszerű, de energikus szindikusz, odalép hozzájuk és rájuk szól:

— Kérem, uraim, itt nincs másnak helye, csak laptudósítóknak. Tessék távozni!

Windischgrätz kérlelő hangon válaszolt:

— Kedves Lenkey, csak addig hagyjon itt bennünket, amíg Huszár Károly ideint nekünk. Tudja, a multkor is behívta Homonnayt. Talán minket is behív képviselőknak, ha meglát.

A szegény ember táplálkozásának története dióhéjban

1914 július 29-ig ült a szegény ember az étteremben és fokhagymás rostélyost ebédelt uborkával. A szegény ember ebben az időben már kissé hizni kezdett, kedves pocakot eresztett s arra gondolt, hogy tíz év alatt ötszázötvenöt korona ötven fillért tud megtakarítani a leánya kiházásítására és nyugodt öreg-ségére. Egyszerre csak nagy zaj zavarta meg nyugodt emésztését. Ugyanis régi jóbarátja, Országh dr. főminiszter rohant be s odalépve hozzá idegesen szólította meg:

— Kérlek alássan, légy szíves egy pillanatra...

— Parancsolj...

— Nem lennél szíves egy percre evvel a puskával a határra menni s ott lövöldözgetni? Kérlek, meghálálom a szívességet.

Szegény ember elment öt percre a határra, aztán öt év múlva kissé lesaványodva érkezett meg s megkezdett rostélyosát tovább kezdte enni. Épp az elsőt harapta, amikor újból nagy zajra riadt: egy ismeretlen fölborzolt hajú fiatalember rohant be és felé kiáltott:

— Nem szégyenled magad? Nyugodtan zabálsz, ahelyett, hogy megbüntetnéd azokat, akik elhajszták a rostélyosod mellől? Gyerünk, dobjuk ki őket a hatalomból!

Szegény ember kíváncsian szaladt ki s ezalatt a fölborzolt-hajú megette a rostélyosát. Mikor szegény ember visszaérkezett, csak ricsét várt már reá.

— Minden a tiéd! — mondta a fölborzolt hajú és a ricséire mutatott.

Szegény ember búsan nekiült a száraz ricseteknek, de épp csak egy harapást ehetett belőle, mert újból nagy zaj közepette csomó ember rohant be és támadt rá. Szegény ember ezután pár hónapig kenyéren és vizen élt, míg nem egy napon teljesen lesaványodva elbocsátották őt az állami internátusból.

Szegény ember aztán újból dolgozni kezdett s egy szép napon megint megjelent, hogy korgó gyomrát kielégítse:

— Fokhagymás rostélyos uborkával! — rendelte a szegény ember, de az étlapra esett tekintete és hirtelen visszavonta:

— Azaz, kérem, csak egy fokhagymát uborkával...

Tudniillik az étlapon a fokhagymás rostélyos mellett olyan ár díszelgett, ami egész havi fizetését fölemésztette volna. Az árak az étlapon napról-napra emelkedtek és a szegény ember másnap már csak fokhagymát tudott enni uborka nélkül.

Harmadnap a szegény embernek már csak egy fél fokhagymára jutott, negyednap már csak egy gerezdre. Ötönap a szegény ember így rendelte meg az ennielőjét:

— Kérek egy fokhagymát hagyma nélkül!

A következő napokon szegény embernek már nem telt ételre, csak borraivalóra. A táplálkozási problémát hát úgy oldotta meg, hogy olyan asztal mellé ült, ahol egy gazdag ember fokhagymás rostélyost evett. Szegény ember hosszúkat és mélyeket szagolt s aztán borraivalót adva, elegánsan eltávozott.

Pár hét múlva az árak úgy emelkedtek, hogy szegény embernek már szolgatási borraivalóra sem telt. Ekkor szegény ember elszánta magát és kérvényt intézett az államhoz, melyben így esdelt:

— Könyörgöm Méltóságodhoz, miszerint fizetésemet oly magasra kegyeskedjék emelni, hogy naponta szolgatási borraivalóra jusson.

— Szegény ember, — írta vissza az állam — te ezt könnyen kéred, de nem tudod, miszerint ez egy pénzügyi probléma, mely nehéz diót a minisztertanács holnap fogja feltörni.

Szegény ember várt, várt. Hónapok múlva végre kapott egy végzést, hogy a minisztertanácsnak sikerült a nehéz pénzügyi diót feltörnie, melyet mellékelten, azaz meglékelten küldenek el a szegény embernek ebédre.

Ime: a szegény ember táplálkozása dióhéjban. Carámy

Patacsi kurzust nyitott a magas retorikából

Patacsi Dénes nemzetgyűlési képviselő úr, megemésztvén immár az államférfiúi bölcsességhez szükséges mindennemű tudományokat, a napokban kurzust nyitott parlamenti ékes-szólásban járatlan képviselők számára. Első tanítványának Csizmadia András uram, az orosházai követ jelentkezett. Sikerült belopakodnom az oskolába és szegény, műveletlen népünk okulására az előadások anyagát megszerezni. Hadd szóljon!

ELSŐ LECKE

Patacsi Dénes. — Idefüljem, Andris bátyám. Először is arra az átkos szóra tanítom meg kendet, amit úgy híznak a zsidók, hogy konzolidáció. Mondjon hát nekem egy egyszerű bővített mondatot, amibe az a szó, hogy konzolidáció előfordul.

Csizmadia András. — De ha egyszerű az a mondat, mér legyen bővített?

P. D. — Hát a kend nadrágszíjja nem egyszerű, oszt nem bővít-e kend rajta, ha jól bepofázott?

Cs. A. — Értem már, öcsém. Hát aszongya: konzolidációba vagyok a szomszéddal.

P. D. — Mit ért kend ezalatt?

Cs. A. — Aztat értem, hogy jóba vagyok a zsidóval. Mer az én szomszédom Kohn is, szolid is, meg zsidó is.

P. D. — Nem hejjes! Majd én mondok egyet, de osztán ki ne eressze kend a füln. Konzolidáció a sémi mentalitás diagnosztikás orientációja. No, pupák!

Cs. A. — Osztán ezt így elmondhatom a nemzetgyűlésbe?

P. D. — De el ám! Még a finnyás Andrásynak is tátva marad tülle a szája. Még a nagytudományú Akadémia is rügyedző tagnak fogja kendet rehabilitálni!

Cs. A. — Aunye, akkó följegyzem, merhogy régen respektálom már irányításomat az Akadémia szempontjából. Kiporóbalta kend eztet a mondást?

P. D. — Ki biz' a! Azér vagyok itt a tanár. A jó mútkor is montam egyet. Idepislogjon kend: „Leonidász és Efiáltesz nem ülhetnek egy lovon.”

Cs. A. — Hü, a teremtésit, de tudományos embör kend!

P. D. — Kend is az lesz, bátyám, ha szorgalmasan elektroteknikázik.

Cs. A. — Osztán kendet ki oktatta ki ijjen akkurátusan?

P. D. — Hogy kicsoda? Hát a Sokorópátkai komám. Az tud ám csak szépeket mondani! No de folytassuk a leckét. Az a Leonidász ébredő görög vót, az Efiáltesz pedig desrug-tív zsidó. Az úgy vót, hogy a termepillei szorosba...

Cs. A. — Kendnek is szoros? Mer nekem már nagyon szoros. (Tágit egyet.)

P. D. — Aztat a szorost védte a Leonidász.

Cs. A. — Ahá! Az a zsidó. Minálunk Orosházán is van egy ijjen Leó.

P. D. — Fenét! Az Efiáltesz vót a zsidó. Ott vót a bótja a szorosba, ahun az ellenség akart begyünni. Hát persze, hogy jelt adott neki. Oszt ebbül lett a katalóg meg a heka-sztrófa.

Cs. A. — Szép história, de hát kicsinájjak vele?

P. D. — Csak mongya el kend legközelebb. Ha belekompromittál a Vázsonyi a beszéggibe, vágja oda neki: Ön pedig interveniálja magát a termepillei szorosba!

Cs. A. — Hm, öcsém... Attul tartok, hogy tévedésből belepurifikálom magamat.

P. D. — Sose apprehendálja az intervallumát. Azt a kollektivitását ennek a ragyás appropriációnak!

Cs. A. — Ez szépen vót mondvá. Eztet fölirrom.

P. D. — De van egyetnás atrocitálni valóm is a kend mútkori szavallattyába. Aztat mondta, hogy „szóllásomat hangoztatom”. Ez így, hássen magunk közt vagyunk, hát ki-mondhatom, kicsit paraszti diszkreditáció. A kend hejjiibe így forgalmaztam vóna meg, hogy aszongya: „Kontroversziás nézetfölfogásaimat azon véleményezés tekintetibe adózom le a tisztelt Nemzetgyűlésnek, mely szerént a hazafias iparvágányzatok valutáris differenciáit terjesztem az ellenzéki csóvahajtás elejbe.”

Cs. A. — Az árgyéllusát! E'vvót eddig a legszóllamosabb. Eztet be is tanulom, a gyüvő hónapig tán kész leszek vele.

P. D. — Legalább megértette kend, Andris bátya?

Cs. A. — Érti a fene! De hát ha ojjan nagy legény az a Vázsonyi meg az az Apponyi, mutassák meg ük, hogy meg-értik.

P. D. — Én is ebbe a kontingensbe vagyok beleállapodva. No de most ölég vót a magos oskolából. Gyerünk a kocsmába!

Cs. A. — De egyet kikötök magamnak. Ott magyarul beszélünk, ugy-e, Dénes öcsém?

P. D. — Ugy, hogy megéricsük egymást.

Cs. A. — Azér mondom. Mer ha nem, fölhozatom Pestre a falumbéli zsidó bótost, avval kedvemre kibeszélhetem magam.

Jegyezte: Molnár Jenő

Sándor János †

Szívjóság, kedves úri egyszerűség,
S ma szinte ismeretlen férőhűség,
Nevelve sok dicső erdőlyi példán,
Tisza Istvánhoz állította méltán.
Az ércemberből fény reá is áradt,
Az összetört s ő is halálra fáradt.
Vezére és hazája vérbe hullt,
Lelkében gyászdalat kongatott a mult
És eljött érte az isteni látum
És elragadta őt a szörnyű mátul.

A marhahús mint csúzli

Destruktív töprengés

— Vajjon konstruktív-e az istennyila?

Akar-e Veért látni? ...

Kedves Borsszem Jankó! Olvasom az ujságban, hogy dr. Veér Imre igen erőteljes szavakkal a bíróság elé citálja Héjjas-Istennyila Ivánt az orgoványi „kilengésekért”. Mit gondol kérem, vajjon nem az lesz-e a Rettenetes Iván válasza, hogy igenis, Veért akarok látni? Tisztelettel Kocsonya Gergő.

Baj van Rózsival

Kedves Borsszem Jankó! Hetek óta főzöm a kánikulában Rózsit, a szellemes úrhölgyet, hogy legyen végre a barátnőm. Tegnap azt mondom neki:

— Rózsi nagysám, vigyük már dülőre azt a dolgot...

— Csak kitérés! — vág vissza Rózsi. — Türelem Rózsit terem.

Nem rémes ez? Adjon tanácsot, mit tegyek? Mert én már a türelemből kifogytam, a kitéréshez meg semmi tehetségem, sem kedvem nincs. Tisztelettel maradtam: Selyem Aladár.

Sokorópátkai Szabó István levele Patacsi Déneshez

Kedves egy jó komám, nagyelméjű Dénes,
Amennyi eszed van, ammán osztán rémes!
Eddig is tuttam, hogy tudós vagy te sokban,
Aranyban valutálsz, nem rézgarasokban;
Nincs tárgy, mihez nyelved élkesen ne szólna,
De hogy ennyit tuggyál, mégse hittem volna.
Ojj cifrássan beszélsz, ojj görbén kímérten,
Hogy mán jómagam is allig-allig értem.
Peig hát ki értse méjséged, ha én nem,
Mikoron te vagy az én második énem?
Hejnye, Dénes, Dénes, aggadozom érted:
Ezt a fene tudást kölcsön kítül kérted?
Hisz ez csimbókosabb még mint a der-di-dasz,
Ez az *Iliadesz*, meg a *Lejonidasz*.
Lám, én asse tudom, hogy ki fia-bornya,
Peig nagy az eszem, mint a falu tornya;
Én is értek néhány görösös görög szórul:
A Hektor kutyáru, a Plátó zsidóru,
Jupitert is láttam, könyvbe, Nagyatádon,
De ezt a kettőt még nem láttam lóháton.
Csinnyán, Dénes, csinnyán a vágott dohányal!
Túl ne terheld elméd avas tudománnyal,
Egészséges agynak ezek nem használnak;
Kehes kostának jók, nem magyar gazdának.
Meg hát asse illő, hogy csóvákat csóvájj
S velük vulkányokat fölgyújtani tróbájj;
Ne tégy ijjet, Dénes, mer egyszer megvernek:
Gyereknak való az, nem meglétt embernek.
Maraggyunk mi csak meg bölcsei a honnak
S díszel a magyar versirodalomnak,
Egyszerű, de becses szállást hangoztassunk,
Hogy tekintéjünktől meg sose fosztassunk.
Maraggyunk meg tudós bálami számárnak,
Haggyuk a görögöt zsidónak, tanárnak,
Annak ügyis rájár húst nem rágó innye:
Nékünk a görögbiül épp elég a dinnye,
Mít jó egészségben lékejj tovább eztán.
Ezt ajánja, látod,
Kegyelmes barátod:
Sokorópátkai Póhos Szabó Están.

Van benne valami

- Papa, ugy-e a villám megfoghatatlan rejtély?
- Bizony megfoghatatlan, fiam.
- Akkor már sejtem, hogy miért hívják istennyilának...

Moriondálások

× Nem hiszem, hogy Hegyeshalmy valami nagyon sajnálná elvesztett műiszteri tárcáját; hiszen nem volt benne semmi értékes dolog.

+ Fene erős lehet az a kecskeméti bor, hogy aki issza, kiskirálynak képzei magát és Bugacnak nézi Budapestet.

§ Melyik a jobb tréfa: az-e, amikor az ébredők rendcsinálásról dörögnek, vagy pedig az-e, amikor a úrágitók a drágaság ellen szónokolnak?

[] Amikor a honmentő bölcsekedéseket olvasom, azok a tudós orvosokjutnak az eszembe; akik a súlyos beteg koldusnak azt rendelik, hogy jobban táplálkozzék és menjen a tenger mellé üdülni.

□ Ugy hírlik, hogy a kormány pénzt akar veretni. Ezt a munkát örömmel elvállalnám én is; szívesen elverném az egészét.

Melyik dicsőbb, melyik nagyobb?...

Kedves Borsszem Jankó! Olvasom, hogy Héjjas azt állítja magáról, hogy ő istennyila. Én a kilencedik rangosztályban levő állami tisztviselő vagyok és azt állítom, hogy megélek a fizetésemből. Tisztelettel kérem megállapítani, hogy melyikünk mondott nagyobbát.

460 koronát keres, ha a BORSSZEM JANKÓ-ra előfizet

Mert: az előfizetési ára egy évre... 600 kor.
példányonként vásárolva à 20 K... 1040 kor.

Ugy-e, még lehet pénzt keresni?

Mondja kedves Borsszem Jankó,

ha az orosz éhségterület lakói füvet esznek, akkor ott egy ember egy év alatt átlag hányszor harap a fübe?

Zavaros dolog

- Tudja milyen viszony van a korona és a márka között?
- Nem, — majd megmondja.
- Hát a koronának még van valami márkája, de a márkának letűnt a koronája.

A legfőbb szempont

- És hogy tetszik az uradnak az új kalapod?
- Nem tudom... Még nem látta a számlát.

François Crémant Rosé pezsgő

Emeltek a borbélyok!

Ezek most egye-
dül borotvál-
koznak, ezek-
nek fáj legjob-
ban az emelés!

Jöjjen be az istenért!

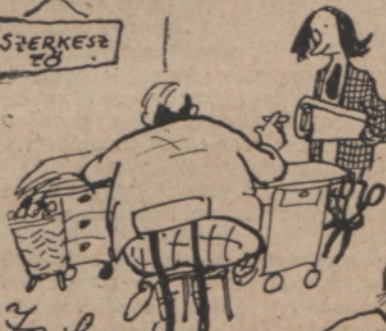

A gyanútlan vendég

Mikor a főnök oleson
fejet mos és a
rendőr úgy néz ki mintha
harctérről jött volna

SZERKESZ
TŐ

HELYSZERZŐ

NEM ME-
GVÜNK
BORBÉLYHOZ

BONE
CSELED,
PORFIO

A feleség kitölti el-
a bosszúját a
csomját a
fejét

Ja barátom, a
maga verset át
kell „fésülni” és
az tudja már
megdrágult!

...és mi tud maga
haját vágni?

Mosac

Prevenció az „istennyila” ellen

- Hallottad? Az Alföldön a zsidók mind vegetáriánusok lettek és csalán-főzeléket esznek.
- Aztán miért?
- Mert csalánba nem üt a mennykő.

Kedves Borsszem Jankó!

Nem vagyok vallásos zsidó, de az elemi csapásoktól félek, azért, ha dörög, mindig imádkozni szoktam és még idáig nem is vágott belém. Hallom, hogy Héjjasból istennyila lesz. Komolyan vegyem-e ezt és imádkozzam-e azért is, hogy ő ne üssön, vagy csak azért, hogy a ménkű ne üssön, vagy melyik fogja most gyakrabban ütni a zsidókat? Ezekre kér választ egy rendezetlen vallású, akinek éppen még csak ez hiányzott.

Váratlan fordulat

- Varga úr találkozik Szabó úrral. Régi barátok.
- Mondd csak, — kérdezi Szabó kedveskedve — meg vagy híva ma vacsorára valahova?
- Várj csak!... hadd gondolkodom... Nem, sehova sem — böki ki Varga úr boldogan.
- Oh, szegény barátom! — sópánkodik Szabó úr. — Akkor ma este éhezni fogsz.

Ágyrajárók

- Két pesti poloska beszélget:
- Borzasztó ez a lakásrendelet! — szörnyűködik az egyik.
- Most biztosan miránk, alágyrajárókra kerül a sor...
- Ugy ám, kolléga úr, — fakad ki a másik. — És még miránk mondják, hogy vérszopók vagyunk.

Ady szelleme

Szellem jelent meg a parlamentben,
Ilyesmi ott nem eshetik csendben.
Idéztetik szegény Ady Endre
S ordíttaték: — Rendre, rendre, rendre!

Szól Kuna P.: — Nem köll ez a zsidó.
Bög Patacsi: — Bolsevik uszító.
Igy lón végül szegény Ady Endre
Elnökileg utasítva rendre.

Hej Patacsi, hej Kuna P. bátya,
Ily eljárás nem igazság, látja:
A mennyégből szegény Ady Endre,
Bizonyos, hogy még le se köp kendre. (jász)

Dr. Tömb Szilárd

— Tudományos líra —

Jelentjük olvasóinknak, hogy Tömb Szilárd dr. egyetemi tanár úr, lapunk olvasóinak régi ismerőse, ismét megkezdte tudományos működését és a nyári szemeszterben „Gazdaságpolitikai líránk fejlődése, különös tekintettel a nyugati államok devizaforgalmára a XX. században” című tárgy köréből tart kollégiumot. A tudós professzor úr működését eddig sajnálatunkra azért kellett nélkülöznünk, mert legutóbbi előadásában a *Piros, piros, piros...* kezdetű népdalt analizálta és ezért az egyetem tanácsa társadalomellenes, fölforgató eszmék propagálásának gyanúja miatt eljárást indított ellene és csak most, közel három esztendei vizsgálat után, rehabilitálta. Ezek előrebocsátása után a professzor úrnak adjuk át a szót.)

„Ha énnekem száz forintom volna,
A kilincsem színaranyból volna,
De mivel hogy száz forintom nincsen,
Fából van a kilincsem,
Madzag a házója.”

Ez a rövidke költemény tipikus kifejezője a koronánk zürichi áresése következtében előállott konjunkturális lehetőségeknek, egyszersmind élénken világítja meg a mindenáron vagyonszerzésre törekvők mentalitását. Kutatásaim során arra a meggyőződésre jutottam, hogy szerző e művet két különböző időpontban írta.

Az ismeretlen szerző, aki csakis valutaspekuláns lehetett, a költemény első két sorát abban az időpontban írhatta, amikor legutóbb a budapesti áru- és értéktőzsdén a külföldi fizetőeszközök tartós árjavulása volt észlelhető és ezt a körülményt vagyonszerzésre akarta fölhasználni. Vajjon a névtelen szerző az elsősorban említett 100 forint alatt 100 régi magyar forin-

tost, vagy száz hollandi forintot értett-e, a költeményből nem derül ki és így e körülmény elhanyagolása folytán homályban maradunk afelől, hogy mekkora lett volna az az összeg, amelynek birtoklása őt abba a helyzetbe hozta volna, hogy kilincset színaranyból készíthesse el.

Ha egy rövidke pillantást vetünk a budapesti áru- és értéktőzsdé árfolyamjelző lapjára, rögtön nyilvánvalóvá válik előtűnik a szerző óhajának tarthatatlansága. Amikor ugyanis 1922. július közepén 100 hollandi forint Budapesten 56,980 korona volt, ugyanebben az időben egy gramm arany ára 570 korona volt. Ha mindehhez hozzávesszük azt, hogy egy átlagos minőségű sárgaréz-kilincs súlya 475 gramm, nyilvánvalóvá lesz előtűnik, hogy ilyen súlyú kilincsnek színaranyból való előállításához szükséges nyersanyag (az úgynevezett fázónmunkát nem számítva) 270,750 koronába kerülne, forgalmi adó és luxusadó nélkül. Miután pedig e negyedmillió magyar koronánál nagyobb összeghez neki a legjobb esetben mindössze csak 56,980 korona fedezet állott volna rendelkezésére, rögtön plauzibilissá válik előtűnik a költemény első két sorában kifejezett óhaj tarthatatlansága, még abban az esetben is, ha szerzőnek a kérdéses 100 forint tényleg rendelkezésére állt volna. Ugy látszik azonban, a költemény írója rosszul spekulált a tőzsdén, mert a közben történt események elhallgatásával egyszerre csak arról értesülünk, hogy neki nincsen 100 forintja. Ez a meglepő fordulat igazolni látszik előtűnik föltevésünket, hogy szerző teljesen járatlan a valutapiacon és a nemesfémek piacán, mert ha csak kissé járatos lett volna és tegyük föl, hogy dollárra, szokolra vagy Napoleonra spekulált volna, ma mindenesetre olyan anyagi eszköz állana rendelkezésére, hogy kilincset, ha talán nem is tudta volna teljesen színaranyból elkészíttetni, mindenesetre a lehetősége meg lett volna hozzá, hogy legalább a kilincsnek külső részét arannyal futtassa be és így az avatatlanok előtt azt a látszatot keltse, hogy színaranyból van a kilincse.

Mindezek alapján szerzőnkrol megállapíthatjuk, hogy az úgynevezett intelligens, fixizetésből élő középosztálynak volt a tagja, aki a mostoha gazdasági viszonyok nyomása alatt eléggé el nem ítéhető módon valutázással próbálkozott anyagi helyzetén lendíteni, ebbe azonban belebukott és differenciál kiegyenlítésére kénytelen volt egyéb ingóságai között még rézkilincset is eladni és azt madzaghuzós fakilincsel pótolta.

BERSON

AFÁRADSÁGTÓL
MEGÓVJA
ÉS
IDEGEIT
KIMÉLLI.

Ezüst evőkészletek

kazettában, 12 személyes, komplett, nagy választékban

ARANY-, EZÜST-, BRILLIÁNSBEVÁLTÁS

SZIGETI NÁNDOR ÉS FIA

Budapest, IV., Múzeum-körút 17. — Alapított 1867

Csend

Megállt vén órák a falon,
Megrontja estém, hajnalom,
Indítanám, de nem szalad,
Valami benne megszakadt.

Ingája nem leng szélben,
Holt lepke szárnyaként pihen.
Vassúlya úgy ül feketén,
Mint kő tespedt fő tenekén.

Két mutatója — ujjai —
Törött hangszernek húrjai.
Koporsó lett a barna tok,
Zengő szíve van halva ott.

Mert zeng, mikor jár, mint a szó,
Bánatban enyhe ringató;
Kétségben vigasztal: Ne félj,
Nem örökös se gond, se éj.

S ha üt az óra, az a hang:
Mint hogyha bongana harang,
Munkára, pihenőre inti,
Lesújt, de fölemel megint.

És most megbénult hirtelen
S a csönd egyszerre itt terem,
Terhével lelkemen kiköt,
Mint vizeken az őszi köd.

Szobám, amelyben tiktakolt,
Most néma kastély, kriptabolt,
Ahol kihalt dal és beszéd,
Nem hallani a lét nesztét.

Magányom zord, elátkozott,
Egy édes hang eltávozott,
Olyan nehéz, úgy táj e csend,
Mint kedvesünk, ha messze ment.
Szamolányi Gyula

Patkányok

— Rettenetes város ez a Pest.
— Miért, bajtárs?
— Ebben a szomorú világban ilyen
irtó jókedve van.

Harc és béke

Mindenki tudja: bűn a harc,
— Harcos t. Ház, — a béke jobb.
És mégis mindkét oldalon
Oly balkezes a békejobb! (Br)

Falun is tudják már, mi a „dohány“

— Nincs a tojás alatt dohány?
— Azt majd csak a batyuba visszük haza, ha eladtuk ezt a kosár tojást.

Önálló töprengés

— Vajjon ezt nevezik-e krisztusi istennyilatkozatnak?

Uj népdal

Mély a Rima, zavaros, ha megárad, —
Te csúf részvény, jól megkéred az árad!
Drága lettél, magadat nem kértted;
Szegény kérőd rimánkodhat éretted,

Mostan végre bírósághoz kerültél,
Nyarad után, úgy kell neked, kerül tél,
De bár mély és zavaros vagy, imában
Azt kérem, hogy nyakig legyen Rimában.

**LAKÁST TAKARIT, FEST,
POLOSKÁT IRT
PAX-VÁLLALAT**

TELEFON
61-06 ÉS
141-46.

Le kell törni a drágaságot!

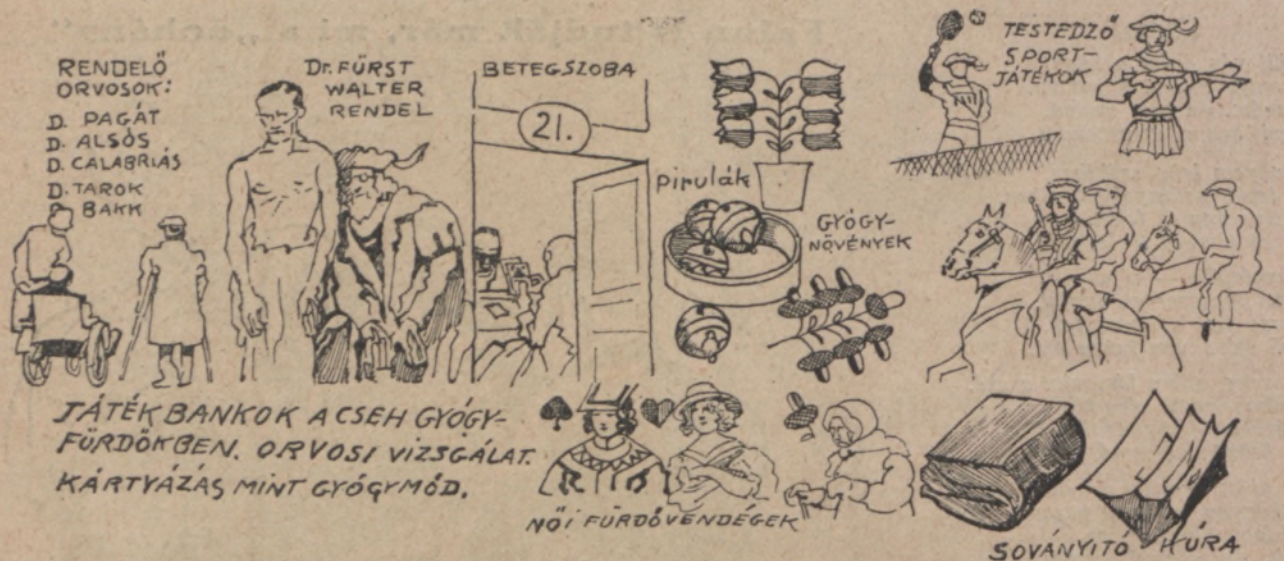
Adóemelésből fakad a népjólét. Még az *odaadó* szerelmesek is *oda-adót* fizessenek. Valamennyi adó gyors emelkedése várható hazánkban, helyenként *agyoncsapadékkal*.

A házbér mögött nem maradhat el a *gázbér sem*. Csak belezárolni a n. é. közönség bűzsjéjébe. Legalább mindenki tisztában lesz azzal, hogy hányat ütött a gázóra.

Meginterpellálom az összkormányt, van-e tudomása arról, hogy én drágaságom, az én kis barátnőm, aki 30 év óta naivája az egyik színháznak, immár elviselhetetlen és hogy miatta nem tudok élni s hajlandó-e az összkormány az *én* drágaságomat *magáévá tenni*.

**HUNGÁRIA
MONOPOLE** HABZÓBOR

Telefon
18-08.

Kávéházi dolgok

Egy kis kerek márványszatnál ültem és barátnőmet, a kis Micit vártam türelmetlenül. Ne gondoljanak, kérem, semmi rosszra: Micike a legjobb társaságból való hölgy, trocadéroi konzulnő, akaram mondani konzumnő. Itt őt mint a legnagyobb reformátorok egyikét tisztelik: tudniillik a parketten kis dekoltált reformnadrágban szokott illegni-billegni igen illedelmesen. Köztünk egészen sajtáságos, érdeknélküli iszony van: csupán a ruházatának egy részét fődözöm én, abból is csak a karon, vállon s a keblek egy részén lévő szövetet. Szóval vártam a nőt, de nem jött. Erre levelet akartam írni neki, de nem volt papírom. Megirtam hát a levelet a márványlapra, izzó szerelmes szavakat. Kicsit föl is olvadt a márvány.

Másnap találkoztam Micikével, megint rettenetesen ki volt dekoltálva, de föltűnt, hogy kiálló csontjai helyett márványkebleket és vállakat fődöztem föl rajta. Mikor megsimogattam, rájöttem a rejtély nyitjára: Micike, mint minden szerelmeslevelet, a tegnapi márvány-lapra írottat is a keblébe rejtette.

Minden nap a nagy tükör mellett ülök a kávéházban. Nem szoktam soha a tükörbe nézni. Egyszer félszemmel belesandítok, hát látom, hogy ott valami majom kaparászik egy papiroson. Mi ez, gúnyolódik velem az illető, hogy utánoz engem? S nézd csak, mennyire hasonlít hozzám!

— Hallja, — mondom neki és meglököm a könyökömmel — ki engedte meg, hogy az asztalomhoz üljön? Nem hordja el magát innen?

Nem szól semmit, csak gúnyosan vigyorog. Mit csináljak? Beverjem a fejét? Dehogy fizetek majd egy tükröt azért a nyavalyásért, aki benne ül. Igy kénytelen vagyok túrni a komiszságait.

Egyszer véletlenül félórával előbb jelentem meg a kávéházban. Hát látom, hogy az én pasasom már ott ül a tükörben és kaparász a papiroson.

Leülök. Magam elé teszem a papirost, de nem jut semmi az eszembe. Irigykedve nézem az alter-egómat, ahogy kuncogva kapirgál a papíron.

— Kedves kolléga, — szólitom meg — kegyed is vicceset ír?

Nem szól semmit, csak vigyorog. Évvel a fakutyával semmit nem lehet kezdeni.

Félóráig vakarom a fejem, nem jut semmi az eszembe, aztán eszembe jut, hogy minek strapálom én a saját fejem. Odanyúlok a tükörhöz s az alter-egóm fejét megvakarom. Ujból próbálkozom.

— Kedves uram, — szólitom meg — nekem el kell mennem telefonálni, nem lenne szíves addig megírni ezt a cikket?

Amikor én bólintok, ő is bólint. Azt hiszem, meg fogja írni.

— No, szervusz, apukám, — búcsúzom — aztán csak viccesen, hadd nevensenek a népek.

A kávéház másik sarkába ülök, új papirost teszek magam

elé, de azért félig belesandítok a harmadik tükörbe, amelyből látom, hogy az a majom az első tükörben milyen buzgón dolgozik.

Félóra múlva visszamegyek a pasashoz. Látom, hogy elvette a papirosom az asztalomról, tehát az én cikkemet írja. Ejnye, hisz ez egy páratlan kolléga. Mindig vele fogom ezen-túl iratni a cikket.

— Képlemre, kolléga! — kiáltok és megcsókolom őt.

E pillanatban megszólal a főúr a hátam mögött:

— Szerkesztő úr, ne tessék benyázni a tükröt, a multkor is meg kellett tisztítani.

Kis mese

Volt egyszer egy ember,	Befektette lepedőbe,
Volt neki sok kender,	Paplanba és terítőbe,
Főlmászott az ára,	A nagy hasznót húzta,
S lett pénze a nyárra.	Közönséget nyúzta.

Cukorhiány

— Édes, — mondja epésen az ujdonsült férj a mézeshetekben feleségének — ez a kávé nagyon keserű.

— Tudod mit? — pattan föl a menyecske — nyeld le tízszer az „édes“-t, akkor majd nem lesz keserű.

© © | SZERKESZTŐI ÜZENETEK | © ©

Kéziratokat és rajzokat nem küld vissza a szerkesztőség.

A *Borsszem Jankó* jelen számát kedden, július 18-án zártuk le. — K. Gy. S. Kicsit erőszakolt. Talán másodszer jobban sikerül. — c. n. gy. A „reklamált“ humorkának egyik töredéke megjelent. Persze már pontosan nem tudjuk, mikor. A mostani küldemény a jobbak közül való. — F. J. (*Dunakeszi.*) Mi ez, kérem? Csak nem gondolta komolyan? — S—y. Régi sablon. Ez a változata sem mulatságos. — „Zseni.“ Ezt is garantálná, azt is garantálná, de bizony minden humor és vicc nélkül. Ne garantáljon semmit, viszont legyen ötletes. — *Töprengő olvasó.* Szép, szép, de azt hiszi, hogy célirányos az ön által említett virágfajtákat a B. J. gomblukába tűzni? — *Több levélről a jövő számban.*

Szerkesztik: Molnár Jenő és Bér Dezső

A szerkesztésért felelős: Molnár Jenő

Kiadótulajdonos: Borsszem Jankó lapkiadó r.-t.

Igazgató: Szekeres Rudolf

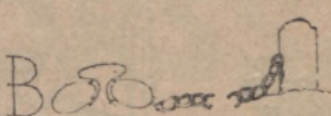
KABATA CSOKOLADÉ VALÓDI
13
FINOM

Képrejtvények

I.

II.

A megfejtők között tizenkét jutalmat sorsolunk ki. Egy rejtély megfejtése is elég a jutalmaink a következők:

1. egy doboz Floris csokoládébonbon,

2. 10 üveg sör, a Polgári Serfőzde gyártmánya (házhoz szállítva).

3. egy Sphinx-„BI-OZONE“-készlet (egy üveg szájvíz, egy doboz kettős francia fogpor, egy tégely fogpaszta),

E három jutalom kisorsolásában csakis azok vehetnek részt, akik a Borsszem Jankóra egész évre fizettek elő.

4. egy kis üveg

5-6. hat-hat doboz (sárga és fekete) „GLADYS“ luxus-cipőkrém,

7. egy nagy üveg ZoZó kölni víz,

8. két darab P. Márkus Emília-szappan,

9. egy üveg „Oceán“ jam, befőtt vagy egy doboz cukrozott gyümölcs,

10. egy kiló Szent István-malátakávé,

11. két pár Berson-gumisarok (férfiaknak és nőknek),

12. egy nagy palack „RAPIDOL“ folyékony fémtisztító szer.

A 4-12. jutalom kisorsolásában a „Borsszem Jankó“ félévi és negyedévi előfizetői vesznek részt.

A Borsszem Jankó 2842. (29.) számában közölt képrejtvények megfejtése:

I. Királyszerítés

II. Babona

A múlt heti számunkban megjelent talányok helyes megfejtését 128-an küldték be. Nyertesek: 1. Ibrányi Zsuzsika (Budapest, V., Abonyi-utca 25), akinek egy doboz Floris-csokoládébonbon; 2. Kovács József (Budapest, VI., Szondy-utca 11. I. 15), akinek tíz üveg Polgári Serfőzdei sör; 3. Wiener Renée (Budapest, V., Sas-utca 27. III. 16), akinek egy Sphinx-„BI-OZONE“-készlet; 4. Olyasókö (Tócsva), akinek egy kis üveg Hungária Casino habzóbort; 5. Schott Róza (Budapest, I., Mészáros-utca 30), akinek három-három doboz (sárga és fekete) „GLADYS“ luxus-cipőkrémet; 6. Polesinszky Emil (Nagykanizsa), akinek három-három doboz (sárga és fekete) „GLADYS“ luxus-cipőkrémet; 7. D. Müller Böske (Hódmezővásárhely, Villator), akinek egy nagy üveg ZoZó kölni vizet; 8. Dr. Herzog Manó (Révfülöp), akinek két darab P. Márkus Emília-szappant; 9. Somosy Lajos (Budapest, VI., Nagymező-utca 25), akinek egy üveg „Oceán“ jam, befőtt vagy egy doboz cukrozott gyümölcsöt; 10. Áron Pál (Debrecen, Arany János-utca 45), akinek egy kiló Szent István-malátakávé; 11. Laczkó Károly (Somogyaszaló, u. p. Mernye), akinek két pár Berson-gumisarok; 12. Özv. Pataky Sománé (Miskolc), akinek egy nagy palack „RAPIDOL“ folyékony fémtisztító szert küld a kiadóhivatal.

Brillánst

aranyat, ezüstöt, ékszert legmagasabb napi árban veszek. Schiller, Kecskeméti-u. 11.

Szakorvosi rendelő

vér- és nemi beteg részére. Ezüst Salvarsan-oltás! Rendelés egész nap.

Rákóczi-út 32, I. em. I, a Rókus-kórházzal szemben.

Saját gyártású

férfi-fehérműek

nyakkendők, úri divatárúk

NYAKKENDŐHÁZ

IV., Kigyó-utca 5 (Klotild-palota).

Nyakkendők nagyban is.

TÁTRAHÁZA

A MAGAS TÁTRÁBAN

Reichenhalli inhalatorium, fekvő-csarnokok, heliotherapia, hizókúra

Igazgató főorvos: Dr. MÜLLER VILMOS kir. tan.

Napi penzió: 40 cseh koronátó!

Fővilágosítást ad, vizumról gondoskodik a szanatórium igazgatója: Magyar-Olasz Bank. Népszínház-utca 31. Telefon: József 113-05. Dél előtt 11 órától délután 5 óráig.

MEGNYILT

AZ

ANGOLPARK

Mihály bácsi válik

- Aztán milyen címen akarja megindítani a válókeresetet, Mihály gazda?
- Örültség címén, ügyvéd úr.
- Mit mond? Örült a felesége?
- Nem, hanem én voltam örült, amikor elvettem.

Családi,
iskolai,
színházi **mozi akar?**

forduljon

Hatschek és Farkashoz
IV., Budapest, Károly-körút 26. szám

Szőnyegek régi rongyosokat is,
a legmagasabb áron
vesz vagy cserél

TUDUK TIVADAR szőnyegjavító és tisztítótelepe, VI., Dálnok-
utca 12/a. Flóközlet: IV., Ferenclék-tere 9. I. em. Telefon 46-68. Meghívásra házhoz jön.

Brilliánsokat, gyöngyöket, régiséget bár-
kinél drágábban vesz
Székely Emil ékszerüzlete, Budapest, Király-u. 51.
(Teréz-templommal szemben.)
Címre tessék figyelni. Telefon: József 105-35.

Stella- sütőpor, **GUSTO-vanilincukor**
a legjobb. Kapható mindenütt!
Gyár: Budapest, Rottenbiller-u. 46.

STERNBERG Királyi
udvari
Rákóczi-út 60, saját palotájában.

Az összes hangszerek legfinomabb minőség-
ben. Mesterhegedők legnagyobb választékban.
Hangszerek javítását szakszerűen végezzük. Vidékre
szállításokat a legpontosabban eszközölünk.

Legolcsóbb szórakozás!

A BORSSZEM JANKÓ

híres régi évfolyamai
megrendelhetők a kiadó-
hivatalban és a Kultura
könyvkereskedésében,
Budapest, VI., Teréz-
körút 5. szám.

Az 1916. évf. 250 korona

1917.	250	.
1918.	250	.
1919.	250	.
1920.	250	.

VÉR bőr- és nemi betegségek teljes gyógyítására
legjobb **Dr. MITZGER** hírneves
ajánlható intézete
BUDAPEST, VIII., JÓZSEF-KÖRÚT 3. SZÁM.

hangszer-
gyár **Zongora-, cimbalom-**

és harmonium-terem,

Etofon-szalón. Világhírű mű-
vészek teljes
hanglemez-repertoárja. Az összes létező
Mondain-táncok gramofonlemezen. Bérlet.